

LA VIDA DINS DE TU

La meva vida abans de néixer va ser molt intensa. Des del moment en què els meus pares em van fecundar, vaig passar a viure a la panxa de la meva mare. Allà estava molt més calenta que al cel. Les parets de la meva nova casa eren molt acollidores. Només tenia una habitació que era, a la vegada, un lavabo, una cuina i un menjador. Però era la sala més còmoda que he tingut a la meva vida.

Em passava el dies, les hores, els minuts i els segons fent el que més m'agradava: dormir i menjar. A vegades feia una mica de gimnàstica per estirar-me una estoneta. L'esport em feia bé. La meva mare em feia carícies mentre jo estava relaxada al sofà d'aquella meravellosa habitació. També em posava música i em parlava de la meva família i de coses boniques. Jo l'escoltava, però no podia parlar. Parlava dins del meu cap i pensava tot allò que li diria quan sortís.

El temps va anar passant i jo cada vegada era més gran i la casa se'm feia cada cop més petita.

Un fred dia de desembre, ja no vaig aguantar més i vaig decidir que la vida dins de la meva mare s'havia acabat. Em va fer molta pena haver de sortir d'aquella llar, però quan va arribar el moment de mudar-me, vaig sentir emoció de veure la meva nova casa: els braços de la meva mare.

Se les van emportar cap a casa . La Nerea va tornar a la seva vida i els seus pares sempre l'acompanyaven.